

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

«Το πανεπιστημιακό άσυλο κινδυνεύει από την Αστυνομία»

Το πανεπιστημιακό άσυλο κινδυνεύει κυρίως από τις καταχρήσεις των αστυνομικών αρχών απέναντι στις οποίες στρέφεται και όχι από τις ομάδες που εισβάλλουν αυθαίρετα σε αυτό. Καλύπτει όλους τους κύριους και βοηθητικούς χώρους των πανεπιστημίων (όπως είναι τα αμφιθέατρα, οι χώροι τέχνης, ψυχαγωγίας, εστίασης ή σίτισης καθώς και οι ανοικτοί χώροι, πλατείες, προαύλιο ή τα προπύλαια) όπου συντελούνται η διδασκαλία, η έρευνα και η διακίνηση των ιδεών καθώς και η ψυχαγωγία των σπουδαστών.

Επεκτείνεται ακόμη και στους εικονικούς χώρους (ηλεκτρονικούς ή του κυβερνοχώρου) αλλά δεν μπορεί να αποτελέσει το πρόσχημα για τη διάπραξη αξιόποινων πράξεων ούτε παρέχει ποινική ή αστική ασυλία σε όσους καταστρέφουν δημόσια αγαθά και προβαίνουν αναίτια και αδικαιολόγητα σε βιαιοπραγίες ή σε ποινικά αδικήματα.

Τα παραπάνω αναφέρονται σε ψήφισμα της Ελληνικής Επιτροπής Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΕΔΑ), το οποίο συνέταξε ο συνταγματολόγος Αντ. Μανιτάκης.

Επικρίνοντας τον πρόσφατο νόμο, που τροποποίησε τη σχετική διάταξη για την άρση του ασύλου, η ΕΕΔΑ θεωρεί ότι διευρύνθηκαν υπέρμετρα οι αξιόποινες πράξεις που προβλέπονται εκεί και περιγράφονται με γενικόλογους και αόριστους προσδιορισμούς. Το γεγονός αυτό, αντιβαίνει τους συνταγματικούς ορισμούς του άρθρου 7 του Συντάγματος, το οποίο επιβάλλει τη βέβαιη και ειδική περιγραφή της αξιόποινης πράξης(όπως είχε επισημάνει και ο καθηγητής Ν. Παρασκευόπουλος).

«Το πανεπιστημιακό άσυλο αποτελεί μια συνταγματικά κατοχυρωμένη, θεσμική εγγύηση της ακαδημαϊκής ελευθερίας, για χάρη της οποίας υπάρχει. Στηρίζει την αυτοδιοίκηση των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων και στηρίζεται από αυτήν», υπογραμμίζεται στο ψήφισμα.

Όπως τονίζεται χαρακτηριστικά:

* Το άσυλο στρέφεται, πρώτα και κύρια, κατά της κρατικής εξουσίας και αποκλείει κυρίως τις αυθαίρετες - χωρίς άδεια- παρεμβάσεις ή εισβολές των αστυνομικών αρχών στους πανεπιστημιακούς χώρους.

* Αντιμάχεται επίσης κάθε είδους αστυνόμευση και κάθε απόπειρα φίμωσης, ελέγχου, εξαγοράς ή χειραγώγησης της διδασκαλίας και της ελεύθερης έρευνας και διάδοσης των ιδεών. Προστατεύεται έναντι πάντων, τόσο έναντι κρατικής εξουσίας όσο και έναντι των ιδιωτών ή τρίτων (ατόμων, ομάδων, επιχειρήσεων).

Ανεξαρτησία

* Η ανεξαρτησία της γνώμης των πανεπιστημιακών δασκάλων αλλά και της ελεύθερης έρευνας και διακίνησης κάθε είδους ιδεών των σπουδαστών και των ερευνητών είναι απόλυτη και δεν μπορεί να εξαρτάται από νόμους, υπουργικές αποφάσεις, εγκρίσεις ή άδειες ούτε να εκβιάζεται ή να χειραγωγείται από ιδιωτικά κέντρα εξουσίας και χορηγούς.

* Τη φροντίδα και την ευθύνη της ειρηνικής και ελεύθερης απόλαυσής του αλλά και της αποτελεσματικής προστασίας του έχουν κατά πρώτο και κύριο λόγο οι πανεπιστημιακές αρχές.

* Ευθύνη όμως έχουν, ατομικά και συλλογικά, και όλα τα μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας και κάθε οργανωμένος φορέας των σπουδαστών ή των καθηγητών, όπως είναι οι φοιτητικοί σύλλογοι, οι συνδικαλιστικές, οι πολιτικές ή πολιτιστικές οργανώσεις τους.

Η ΕΕΔΑ θεωρεί δεδομένο ότι η διάπραξη αυτόφωρων κακουργημάτων καθώς και η διακινδύνευση της ζωής επιτρέπουν και δικαιολογούν την χωρίς άδεια είσοδο αστυνομικών δυνάμεων στους πανεπιστημιακούς χώρους, έπειτα από παραγγελία των αρμόδιων εισαγγελικών αρχών.

Σύμφωνα με την ΕΕΔΑ, το δικαίωμα του ασύλου είναι ιερό με Ιστορία αιώνων σε Ελλάδα και Ευρώπη. Επομένως το δυσφημούν ή συμβάλλουν στο εκφυλισμό του όσοι ανεύθυνα και επιπόλαια το μετατρέπουν από άσυλο των ιδεών σε άσυλο βιαιοπραγιών και καταστροφών.

Όπως υπογραμμίζεται, «οι τρίτοι ή οι ομάδες ατόμων που εισβάλλουν αυθαίρετα στους πανεπιστημιακούς χώρους δεν παραβιάζουν, αν θέλουμε να κυριολεχτήσουμε, το πανεπιστημιακό άσυλο, απλώς το χρησιμοποιούν καταχρηστικά καταστρέφοντας και καταπατώντας τους χώρους του. Διαπράττουν, ενδεχομένως, άλλους είδους αξιόποινες παραβάσεις, όχι όμως εκείνη της παραβίασης του ασύλου».

«Οι βιαιοπραγίες οδηγούν πάντως μακροπρόθεσμα, σίγουρα στον εκφυλισμό του πανεπιστημιακού ασύλου και στην απάλειψη της αίγλης και της ηθικής ακτινοβολίας του. Το ίδιο κάνουν και οι παρατεταμένες, συχνές, αναίτιες και αυθαίρετες "καταλήψεις" των πανεπιστημίων από ομάδες φοιτητών ή από πανεπιστημιακές παρατάξεις», αναφέρεται με νόημα.